Urząd Marszałkowski
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Jan Waszczeniuk ur. 11 listopada 19 26 r. pochodzi z Białegostoku. Urodził się w rodzinie Janiny, gospodyni domowej, i Adolfa Waszczeniuka, który z zawodu był krawcem. Miał dwóch braci i siostrę. Ukończył męską Szkołę Podstawową nr 1 w Białymstoku, a następnie zdobył wykształcenie średnie.

Wspomnienia z czasów II wojny światowej wiążą się dla pana Jana z dramatycznymi wydarzeniami w rodzinnym Białymstoku. Był świadkiem śmierci członków rodziny rozstrzelanych przez Niemców. Ze względu na młody wiek nie uczestniczył w pracach przymusowych. Zapamiętał również, jak okupanci zamierzali spalić dom jego rodziny przed wycofaniem się z miasta. Mieszkańcom wyznaczono czas na opuszczenie budynku, jednak Niemcy odjechali inną ulicą. Później, po uzyskaniu od kuzyna informacji o miejscu ich pobytu, udali się tam i słyszeli serie z broni maszynowej oraz wybuchy granatów. Jako harcerz należał do dwudziestoosobowej grupy, która chciała przedostać się do Warszawy, by wziąć udział w powstaniu warszawskim. Ówczesne władze nie wyraziły jednak na to zgody.

W maju 1950 roku przeprowadził się do Bydgoszczy. Wkrótce po przyjeździe, za pośrednictwem kolegi, poznał przyszłą żonę Irenę (zmarła w 2025 r.). Pobrali się 30 listopada 1950 roku. Wspólnie wychowali syna, doczekali się wnuka, wnuczki i trojga prawnucząt.

Przez ponad 30 lat związany był ze służbą wojskową. Rozpoczął ją 11 lipca 1947 roku, a zakończył 3 października 1978 roku w stopniu majora. W tym czasie wielokrotnie otrzymywał wyróżnienia i odznaczenia, wśród nich Srebrny Krzyż Zasługi oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Szczególne miejsce w jego życiu zajęło strzelectwo sportowe, któremu poświęcił wiele lat pracy i zaangażowania. W 1968 roku uzyskał uprawnienia sędziego zawodów strzeleckich, a od 1970 roku trenował młodzieżowy zespół Ligi Obrony Kraju. Przygotowywał zawodników do rywalizacji na szczeblu lokalnym i centralnym. W 1975 roku zdobył również uprawnienia instruktora strzelectwa sportowego.

Po zakończeniu służby wojskowej nie zrezygnował z aktywności zawodowej i społecznej. Pracował w komórce wojskowej Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej. Z jego inicjatywy przy LOK i PKS powstały strzelnice sportowe. Za działalność społeczną awansowano go do stopnia podpułkownika. Angażował się także w działalność Związku

Żołnierzy Wojska Polskiego, reprezentując bydgoskie Koło nr 1 podczas zawodów strzeleckich. Za swoją wiedzę i zasługi w tej dziedzinie otrzymał tytuł „profesora strzelectwa”.

Obecnie pan Jan mieszka w domu pomocy społecznej. W ostatnim czasie jego pasją stało się układanie puzzli. Mimo trudności zdrowotnych, będących następstwem przebytego udaru, który spowodował niedowład lewej ręki i nogi, nie traci pogody ducha. Porusza się na wózku inwalidzkim, ale zachowuje optymizm i poczucie humoru. Jest człowiekiem życzliwym, uczynnym i pogodnym, który przez lata chętnie dzielił się swoją wiedzą i pomagał innym.

Listopad, 2026 r.